

Nadchneme naše děti pro knihovnu?

Marta Valešová

Řekne-li se knihovna Velichovky, vybaví se mi vždy usměvavá a příjemně naladěná paní Ambrožová, která o své práci nemluví, ale ptáte-li se jí, dozvíte se, kolik různých aktivit ve SVÉ knihovně podniká. Nikdy se ale nechválí, spíše je na slovo skoupá a vše z ní musíte trochu „dolovat“. Ona opravdu o sobě a své práci mnoho nemluví, ale dělá. Dělá vše pro ty své malé i velké „Velichováky“.

Z toho, co se mi z ní podařilo „vydolovat“, jsem se dozvěděla, že pokud ještě pracovala ve škole, zřídila si tam svou „mobilní“ knihovnu. Založila čtenářský kroužek, kde kromě knihovnických aktivit dělají děti také různé výrobky, které následně v knihovně vystavují. Začala hrát s dětmi divadlo a mají i svá vystoupení, pořádá besedy, každý měsíc připravuje program pro děti z mateřské školky, které pravidelně navštěvují knihovnu, pasuje prvňáčky na čtenáře a tradici už se stala Noc s Andersenem:

(<http://obecniknihovnavelichovky.webk.cz/> .

Na otázku, která je zároveň názvem článku, odpověděla paní Ambrožová následovně:

To je složitá otázka v době, kdy děti znají nejvíce počítače a televizi. V naší knihovně jsme otevřeli každé pondělí čtenářský kroužek. První rok se přihlásilo 6 dětí, další rok jich bylo 12 a nyní jich je 8. Mimo to knihovnu každé první úterý v měsíci navštěvuje MŠ se svými dětmi.

Jistě se ptáte, co v kroužku děláme. Odpovím. Děti se seznamují s prací v knihovně, učí se orientaci v prostorách. Pro MŠ připravujeme různé literární programy, vyrábíme papírové maňásky a malujeme rodinné stromy života. Děti se naučily balit knížky a používat naučnou literaturu. Školní rok zakončujeme soutěžemi a „Nocí s Andersenem“. Tato noc začíná divadlem, které nám hraje soubor Maminy z Jaroměře. Následuje kouzelník a poté „košílkový pochod“ vesnicí k ZŠ, na kontrolu školních strašidel. Před spaním nás ještě navštíví několik pohádkových bytostí, které nám přečtou pohádku na dobrou noc. Ráno ještě posnídáme čaj a perník a rozejdeme se domů. Děti jsou spokojené a těší se na příští rok. To je něco málo z naší práce, do které je angažována nejen celá rodina, ale i přátelé. I díky jim se dá říci, že velichovská knihovna žije.

P. S. 1

Nejen díky rodině a přátelům, ale hlavně díky Vám, paní Ambrožová. Pokud bude mezi námi co nejvíce takových „paní Ambrožových“, které jsou ochotné obětovat svůj volný čas knihovně, určitě se podaří alespoň část dětí pro knihovnu a čtení nadchnout.

P. S. 2

Někdy mne zamrzí, když vím, kolik svého volného času obětují knihovníci pro SVOU knihovnu a SVÉ čtenáře, a jak málo ocenění se jim dostává. Na obcích se většinou děkuje hasičům, sportovcům a dalším složkám, jen knihovny zůstávají jak Popelky vzadu. A přitom my všichni knihovníci víme, co to dá práce a vymýšlení, přilákat v dnešní době lidi a hlavně děti ke knihám. Proto bychom se měli naučit představit svoji práci ostatním. A můžeme začít mezi svými, vždyť naše práce a nápady mohou inspirovat ostatní. Využijeme k prezentaci své práce setkání knihovníků i náš knihovnický zpravodaj. Nezapomínejme však ani na veřejnost a místní tisk. Pochlubme se, co všechno v našich knihovnách umíme a děláme. Dejme o sobě vědět.